

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Jeg havde faaet Brev fra dig, Nanette ... (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Jeg havde faaet Brev fra dig, Nanette ... (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid73888/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Dog see! knap er den tømt – uhørte Trolshed!
Han rumler, tumler om – den rev ham ogsaa ned!

Du! Du! Du Søde ...

Du! Du! Du Søde!
Du Smekkre! Hvide!
Du Længselsvarme!
Som ved min Side,
Som tidt i mine Arme
Med kjæln Oielaae,
Med Blik
Slukt af en salig Taage,
Forstummede af Lykke,
Og kysforgiftet, næsten døde –
O jeg forsmægter!
Jeg kan Din runde Hals ei trykke!
Jeg tørster efter
Din Aandes Blomsterdrik,
Din Arms Omfavningskræfter,
Din slangebygte Ryg,
Din Tunges sagte Kys, Din Munds –
Ha, hvad mig Skjæbnen nægter! – –
Ak, følte jeg dog kuns
Din Haands, Din lille Fingers Tryk!

Jeg havde faaet Brev fra dig, Nanette ...

Jeg havde faaet Brev fra dig, Nanette,
Jeg var, begriber du, i Himmerige.
I næste Uge – du Guddommelige! –
O min Henrykkelse, den kan du gjætte!

Den samme Dag – en smidig, svai Brunette,
En Edens Slange, fristede med slige
Forførelser, altfor tydelige –
Hvordan skal jeg forklare dig det Rette?

Var det den sagte Vuggen af Karethen?
Laae det i Maanen? eller i Cometen? –
Var det Contourerne af Silkekjolen?

En Sympathi – thi hun var polsk – med Polen?
Alt gik i eet – du – hun – min Troskab – Himmel!
Hvor man kan være svag og hjertesvimmel.

Kjære Fritz! titusind Tak ...

Kjære Fritz! titusind Tak
For Brevet, som jeg fik, med dit Signet og Lak,
Og som forhippet jeg – du kan begribe – brak
Da jeg paany i Hjemmets Tøfler stak.
Jeg saae Dig sporet, Ven, og i en snoret Frak,
En smilende, guddommelig Tyksak,
At imponere Randers paa en springsk Vallak.
Jeg saae paa Baller Dig, blandt Dandsernes Flikflak,
I Vinter-Garnison, i Sommer-Bivouacc –
Jeg saae Dig, gamle Ven, men – naae Dig – ak!
Her bulner jeg, hvorhen mig Skjæbnen trak,
En Skive, bred, for Kjedsomheds Attaque,
Et Skumpelskud for slette Veies Hak,
Til Øerne imellem lollandsk Rak.
Du veed vel, at jeg Sundhedskilden drak
I Bøhmen, under Bjergenes Zikzak;
At jeg i Saxen, i en Bjergmandsfrak,
Dybt under Jorden hørte Solbjergværkets Krak,
Og – over Jorden – den forfærdeligste Snak,
Preussisk af en Preusser og polsk af en Polak.